

İÇMİMARLIK EĞİTİMİNDE ÇEVİRİM İÇİ VE YÜZ YÜZE ÖĞRENME MODELİNİN KARŞILAŞTIRILMASI: İÇ MEKÂNDAN YAPIM VE MALZEME II DERSİNİN ÖLÇÜM VE DEĞERLENDİRMESİ^{1, 2}

Y. Mimar Zeynep
TELYAKAR
Ankara / Türkiye
zeyneptelyakar@gmail.com
ORCID ID: : 0000-0002-7365-5302

Doç. Dr. E. Nur OZANÖZGÜ
Hacettepe Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi,
İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı Bölümü
Ankara / Türkiye
nurasil@hacettepe.edu.tr
ORCID ID: 0000-0002-3249-5349

Öz: İçmimarlık eğitimi³, yalnızca kuramsal bilgi aktarımına değil; öğrencilerin yaratıcı ve analitik becerilerini geliştiren uygulamalı deneyimlere dayanmaktadır. Yapım ve malzeme gibi teknik derslerde deneyimleyerek öğrenme yöntemlerinin entegrasyonu, öğrencilerin teoriyi pratiğe dönüştürme becerilerini desteklemektedir. Bu çalışma, Hacettepe Üniversitesi İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı lisans programında yürütülen İÇT-236 dersi kapsamında, çevrim içi ve yüz yüze öğrenme ortamlarının öğrenci başarısına etkisini incelemektedir. 2022–2023 Bahar döneminde, Yükseköğretim Kurulu’nun (YÖK) 2023 kararları doğrultusunda eğitim; çevrim içi başlatılmış, ardından yüz yüze sürdürülmüştür. Bu süreçte aktif öğrenme yöntemleri ve üniversite–sanayi işbirliğiyle deneyimsel atölyeler gerçekleştirilmiştir. Katılım biçimlerine göre iki grup karşılaştırılmış; Mann-Whitney U testi sonuçları, yüz yüze katılan öğrencilerin anlamlı biçimde daha yüksek başarı gösterdiğini ortaya koymuştur. Sonuçlar, teknik içerikli derslerin uygulamalı ve öğrenci merkezli yaklaşımlarla desteklenmesinin önemini vurgulamakta ve müfredata entegrasyonu için somut öneriler sunmaktadır.

Anahtar Sözcükler: İçmimarlık Eğitimi, Aktif Öğrenme, Üniversite-Sanayi İşbirliği, İşbirlikçi-Deneyimsel Öğrenme.

A COMPARATIVE STUDY OF ONLINE AND FACE-TO-FACE LEARNING MODELS IN INTERIOR ARCHITECTURE EDUCATION: MEASUREMENT AND EVALUATION OF THE INTERIOR CONSTRUCTION AND MATERIALS II COURSE

Abstract: Design education is based not only on the transfer of theoretical knowledge but also on practical experiences that develop students' creative and analytical skills. The integration of experiential learning methods in technical courses such as construction and materials, supports students' ability to translate theory into practice. This study examines the impact of online and face-to-face learning environments on student achievement in the İÇT-236 course offered in the Interior Architecture and Environmental Design undergraduate programme at Hacettepe University. In the Spring 2022–2023 semester, in line with the 2023 decisions of the Higher Education Council (YÖK), education was initiated online and then continued face-to-face. During this process, experiential workshops were conducted using active learning methods and university-industry collaboration. Two groups were compared based on their participation formats; the results of the Mann-Whitney U test revealed that students who participated in face-to-face learning achieved significantly higher achievement. The results emphasise the importance of supporting technical courses with practical and student-centred approaches and offer concrete recommendations for their integration into the curriculum.

Keywords: Interior Architecture Education, Active Learning, University-Industry Collaboration, Collaborative-Experiential Learning.

¹ Makalede Araştırma ve Yayın Etiği’ne uyulmuştur.

² Bu çalışma, Hacettepe Üniversitesi, Güzel Sanatlar Enstitüsü, İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı Anabilim Dalı’nda Doç. Dr. E. Nur Ozanözüğü danışmanlığında yürütülen doktora tezinden üretilmiştir.

³ Çalışma içerisinde; “İçmimarlık eğitimi” ifadesi, hem İç Mimarlık Lisans Eğitimini hem de İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı Lisans Eğitimini kapsamaktadır.

EXTENDED ABSTRACT

This study examines the impact of online and face-to-face teaching methods on student achievement in the "İÇT-236 Interior Construction and Materials II" course offered by the Department of Interior Architecture and Environmental Design at Hacettepe University during the 2022–2023 Spring semester. After the earthquake in Turkey on 6 February 2023, the semester began with online instruction. Following a decision by the Council of Higher Education (YÖK) on 30 March 2023, universities were allowed to resume face-to-face instruction for practical courses. Consequently, the final three weeks of the course were delivered in a hybrid format, allowing students to choose between in-person and online attendance, naturally forming two study groups. The course was redesigned to incorporate active learning strategies such as collaborative learning, university-industry partnerships, seminars, material presentations, and experiential workshops. Seminars and applications conducted with construction companies provided students with opportunities to directly engage with building materials, reinforcing theoretical knowledge through practical experiences. This approach was grounded in Kolb's Experiential Learning Model, which emphasizes learning through direct experience, reflection, and application. To support the course design, survey-based interviews were conducted with instructors from four leading Interior Architecture programs in Turkey, selected based on their institutional history. European curriculum examples were also reviewed to inform the development of an original, multi-stakeholder, and student-centred instructional model. The revised course was evaluated through a combination of group presentations (40% of the grade) and individual final project submissions (60%), which were assessed using a rubric focused on material selection, detailing, and application scenarios. Final course grades were analysed using the Mann-Whitney U test, as the data did not follow a normal distribution. The results revealed that students who attended at least one face-to-face session had significantly higher academic performance than those who remained fully online ($p < 0.05$). These students demonstrated better understanding of technical details, construction methods, and material knowledge, indicating that in-person experiential learning positively influenced their learning outcomes.

The findings underscore the benefits of hybrid teaching, particularly in technical and practice-based courses such as construction and materials. While online learning offers flexibility and broad access to resources, its limitations—such as reduced interaction and hands-on engagement—may hinder deeper learning in studio-based disciplines. In contrast, face-to-face sessions allowed for immediate feedback, physical engagement with materials, and enhanced peer and instructor interaction, which supported students' development of problem-solving, analytical, and collaborative skills. Moreover, the inclusion of construction firms in the course enriched the learning environment by exposing students to real-world materials and current industry practices. This strengthened the link between academic knowledge and professional application, while also enhancing students' motivation and awareness of sector expectations. In conclusion, the hybrid and experience-based instructional model implemented in the "İÇT-236 Interior Construction and Materials II" course proved to be an effective strategy for enhancing student performance. The study supports the view that technical education in Interior Architecture should move beyond theoretical instruction to embrace applied, collaborative, and student-centred learning models. The research offers concrete recommendations for integrating such experiential approaches into future Interior Architecture curricula, particularly for courses requiring material and technical competence.

1. Giriş

İçmimarlık eğitimi, öğrencilerin yaratıcı ve analitik becerilerini geliştirmeyi hedeflerken, yapım teknikleri ve malzeme bilgisi çoğu zaman ikincil düzeyde ele alınmakta; bu durum tasarım ile uygulama arasındaki ilişkinin zayıflamasına neden olmaktadır (Shannon ve Radford, 2010, s. 239). Öğrenciler, kuramsal bilgilerini yapısal problemlere aktarmakta zorlanmakta ve teknik yeterliliklerini geliştirmekte yetersiz kalmaktadır. Nitekim birçok üniversitede hâlâ tasarım disiplinlerine büyük ölçüde ders anlatımı ve görsel sunum teknikleri aracılığıyla yaklaşılmakta, öğrencilerin bilgiyi yapılandırılmalarına olanak tanıyan deneyimsel öğrenme ortamlarına sınırlı biçimde yer verilmektedir (Bindal, 2022, s. 92). Bu durum, öğrencilerin öğrenme düzeylerini etkilerken, teknik derslerin tasarım süreciyle bütünleşik, sektörle etkileşim içinde ve işbirliğine dayalı bir öğrenme ortamında sunulması gerekliliğini ortaya koymaktadır.

Bu araştırmanın amacı, İç Mekânda Yapım ve Malzeme II dersi kapsamında edinilen öğretim deneyimlerini ortaya koyarak, teknik becerilerin içmimarlık eğitimine etkin biçimde nasıl entegre edilebileceğine ilişkin tartışmalara katkı sunmaktır. Çalışmada, Kolb'un Deneyimsel Öğrenme Modeli'ne dayalı; kuramsal bilgilerin stüdyo ortamlarında karşılaşılan tasarım problemlerini çözmede gerekli uygulamalı bilgiyle bütünleştirilmesini hedefleyen öğrenci merkezli bir pedagojik yaklaşım benimsenmiştir. Bu model, yalnızca bilginin aktarımını değil, öğrencilerin bilgiyi deneyimleyerek içselleştirmelerini sağlayan bir öğrenme sürecini desteklemektedir (Khorshidifard, 2011, s. 628). İçmimarlık eğitiminde yapım teknikleri ve malzeme derslerinin, teorik bilgi aktarımının ötesine geçerek deneyim, etkileşim ve uygulamaya dayalı düşünmeyi teşvik eden bir yapıya dönüşmesi gerekliliği, araştırma kapsamında uygulanan yöntemin kuramsal temelini oluşturmaktadır (Voyatzaki, 2002, s. 15).

Bu çalışma, İÇT-236 İç Mekânda Yapım ve Malzeme II dersi kapsamında geliştirilen işbirlikçi ve deneyimleyerek öğrenme modelinin, çevrim içi ve yüz yüze öğretim ortamlarında nasıl farklılaştığını incelemektedir. Araştırmanın temel amacı, deneyimsel ve uygulama temelli öğrenme yaklaşımlarının öğrenci başarısı üzerindeki etkilerini değerlendirmek ve bu doğrultuda içmimarlık eğitiminde teknik içerikli derslerin öğretim stratejilerine ilişkin öneriler geliştirmektir.

Araştırma kapsamında aşağıdaki üç temel soruya odaklanılmıştır:

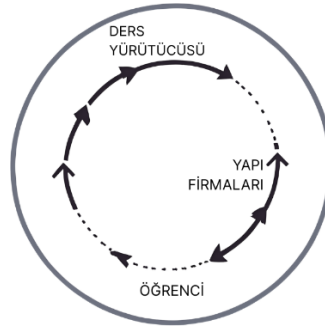
- Sanayi-üniversite işbirliğinin, İÇT-236 dersine katkısı öğrencilerin öğrenme süreçlerine nasıl yansımaktadır?
- Deneyimleyerek öğrenme yönteminin, yapım teknikleri ve malzeme bilgisinin ders başarısına katkısı nedir?
- Uygulamaya dayalı derslerde çevrim içi eğitim mi yüz yüze eğitim mi daha verimlidir?

Bu kapsamda geliştirilen ders kurgusu, uygulama yöntemleri ve değerlendirme araçları bütüncül bir yaklaşımla ele alınmış; süreç boyunca grup çalışmaları, seminerler ve atölye etkinlikleri yürütülmüştür. Sanayi işbirliğiyle gerçekleştirilen bu etkinliklerde, öğrenciler güncel malzeme teknolojileriyle doğrudan temas kurarak teorik bilgilerini uygulama ortamında deneyimlemiş ve bu sayede işbirlikçi, etkileşim temelli bir öğrenme ortamı oluşturulmuştur. Çalışmanın temel varsayımı, işbirlikçi-deneyimsel öğrenme yaklaşımının içmimarlık eğitiminde yapım teknikleri ve malzeme dersine etkin entegrasyonunun, öğrencilerin akademik başarısını arttırdığı yönündedir.

Araştırma, öğrencilerin derse katılım biçimlerine göre farklılaşan iki grubu incelemektedir. Başarı durumu, öğrencilerin vize dönemindeki grup sunumları ile final dönemindeki bireysel proje teslimleri esas alınarak

değerlendirilmiştir. Karşılaştırma, dersin dönem sonundaki hibrit yürütülen üç haftasında en az bir kez yüz yüze katılım gösterenlerle tamamen çevrim içi katılım sağlayan öğrenciler arasında yapılmıştır. Final sınavına katılmayan (F2 notu) ve yalnızca final teslimi yapıp ders sürecine katılmayan öğrenciler analiz dışında bırakılmıştır. Bu tercih, veri bütünlüğünü sağlamak amacıyla yapılmıştır. Ancak araştırma bazı sınırlılıklar barındırmaktadır. Öncelikle örneklemin tek bir ders ve dönemle (N=91) sınırlı olması, bulguların genellenebilirliğini kısıtlamaktadır. Ayrıca, uygulama süreci yalnızca dönem sonundaki üç hafta ile sınırlı olduğundan deneyimsel öğrenmenin uzun vadeli etkileri değerlendirilememiştir. Bu çalışmada kullanılan ölçme araçları, öğrencilerin yaratıcı düşünme becerilerini destekleyecek biçimde ve farklı değerlendirme yapıları üzerine kurgulanmıştır. Vize sürecinde grup sunumları içerik, sunum ve işbirliği ölçütleriyle değerlendirilirken; bireysel final proje teslimleri bu ders için oluşturulan rubrik aracılığıyla puanlandırılmıştır. Bu işbirlikçi-deneyimsel öğrenme ve değerlendirme yaklaşımı, yalnızca teorik bilgi aktarımını değil; mesleki yeterlikleri geliştirmeyi amaçlamaktadır.

Araştırmanın ilk aşamasında, kuruluş yılı itibarıyla Türkiye'nin en eski ilk dört İçmimarlık bölümündeki ilgili derslerin yürütücüleriyle görüşmeler gerçekleştirilmiş ve bu kapsamda 5'li Likert tipi bir anket uygulanmıştır. Anket sonuçları frekans analizi yöntemiyle değerlendirilmiş ve bu analizler doğrultusunda İÇT-236 dersi için izlenice ve ölçme-değerlendirme yaklaşımları oluşturulmuştur. Ders programı, işbirlikçi ve deneyimsel öğrenme modelleri esas alınarak geliştirilmiştir.

Görsel 1. Dersin işleyişinde aktif rol alan öğrenci, ders yürütücüsü ve yapı firmalarının işbirliği. Yazar tarafından oluşturulmuştur. Kişisel Arşiv.

Planlama sürecinde öğrencilerin yalnızca dinleyici değil, aynı zamanda grup çalışmalarıyla anlatıcı roller üstlendikleri çok katmanlı bir yapı oluşturulmuştur. Ayrıca üniversite-sanayi işbirliği kurularak yapı firmalarının derse katılımı sağlanmıştır (Görsel 1). Çalışmanın ikinci aşamasında deneysel araştırma yöntemi benimsenmiş olup, oluşturulan programın uygulama alanı olarak Ankara'da 1985–1986 akademik yılında kurulan, eğitimci kadrosu yetiştiren ve İçmimarlık eğitimi açısından referans kabul edilen Hacettepe Üniversitesi, İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı Bölümü seçilmiştir. Çalışma, Hacettepe Üniversitesi Senatosu Etik Komisyonu tarafından etik açıdan uygun bulunmuş, 20.12.2022 tarihli ve E-35853172-100-00002579898 sayılı kararla onaylanmıştır. Uygulama grubu, 2022–2023 Bahar döneminde İÇT-236 İç Mekânda Yapım ve Malzeme II dersine kayıtlı 39 öğrenciden oluşmaktadır. Dersin 10 haftası çevrim içi, dönemin sonundaki 3 haftası ise YÖK'ün 31 Mart 2023 tarihli kararı doğrultusunda hibrit modelde yürütülmüştür (YÖK, 2023). Katılım tamamen öğrenci inisiyatifine bırakılmış; böylece öğrenciler doğal olarak iki gruba ayrılmıştır: yüz yüze derse en az bir kez katılanlar ve yalnızca çevrim içi katılım sağlayanlar. Bu durum, karşılaştırmalı başarı analizine olanak tanımıştır. Ders sürecinde yapılan tüm uygulamalar gözlemlenmiş, öğrenci sunumları ve final projeleri incelenmiş; derse katılım durumları ve yöntemleri sistematik biçimde kaydedilmiştir. Öğrencilerin grup çalışmaları, yapı firmalarının katılımıyla

gerçekleşen seminer ve çalıştaylar fotoğraf ve video kayıtlarıyla belgelenmiştir (Görsel 2). Final döneminde teslim edilen bireysel teknik çizim projeleri, yapılandırılmış dereceli puanlama anahtarı (rubrik) ile değerlendirilmiş; bu sayede nesnel başarı ölçümü gerçekleştirilmiştir.

Görsel 2. Yapı Firmalarıyla gerçekleşen seminer ve uygulamalar. Kişisel Arşiv.

Dersin ölçme-değerlendirme yapısı iki ana bileşene dayanmaktadır: %40 oranında katkı sağlayan grup sunumları (vize) ve %60 katkı oranıyla değerlendirilen bireysel final projeleri. Araştırmada, bu değerlendirme sistemine göre elde edilen her iki grubun dönem sonu ders notları, öğrenci bilgi sisteminden temin edilerek yapılmıştır. Analiz sürecinde, en az 1 hafta yüz yüze katılım gösterenlerle yalnızca çevrim içi devam eden öğrencilerin başarı düzeyleri karşılaştırılmış; önce normallik testi yapılmış, ardından Mann-Whitney U testi uygulanmıştır. Bu testin tercih edilme nedeni, verilerin normal dağılım göstermemesi ve iki bağımsız grup arasındaki karşılaştırmalar için uygun bir yöntem olmasıdır.

2. İçmimarlık Eğitiminde Aktif Öğrenme

Aktif öğrenme, öğrencilerin bilgiye zihinsel ve duygusal olarak doğrudan katılımını esas alan, öğrenci merkezli bir yaklaşımdır (Çelik et al., 2005, s. 156). Bu süreçte öğrenciler bilgiyi sadece almaz; onu anlamlandırır, dönüştürür ve farklı bağlamlarda kullanabilir. Bilgiyi başkasına açıklamak, öğrenmenin kalıcılığını artırır. Geleneksel öğretim yöntemleri, çoğu zaman öğrencilerin konuları yüzeysel kavramalarına ve temel ilkeleri yeterince anlamlandıramamalarına neden olmaktadır (Antonini vd., 2021, s. 5). Anlatıma dayalı yaklaşımlar; düşük katılım, dikkat dağınıklığı ve bilgi yükü nedeniyle sınırlı kalırken, aktif öğrenme öğrencilerin entelektüel ve duygusal katılımını artırarak öğrenmenin kalıcılığına katkı sağlamaktadır (Keyser, 2000, s. 39).

İçmimarlık eğitiminde aktif öğrenme stratejileri, özellikle yapım teknikleri ve malzeme gibi teknik içerikli derslerde, öğrencilerin yalnızca teorik bilgi edinmeleri değil, bilgiyi uygulamayla yapılandırmaları açısından önemlidir (Bindal, 2022, s. 96-97). Aktif öğrenmeye dayalı öğretim stratejileri, öğrencilerin öğrenme sürecine etkin ve anlamlı katılımını hedefleyen çeşitli yöntemleri içerir. Bu çalışma için incelemeye alınan yöntemler; 1) İşbirlikçi Öğrenme, 2) Probleme Dayalı Öğrenme, 3) Stüdyo Temelli Öğrenme, 4) Deneyimsel Öğrenme ve 5) Yaparak Öğrenme Yaklaşımı olarak sıralanmaktadır.

a) İşbirlikçi Öğrenme (Collaborative Learning): İşbirlikçi öğrenme, aktif öğrenmenin bir alt türü olarak, öğrencilerin grup çalışmaları yoluyla bilgiye birlikte ulaşmasını ve üretmesini esas alan bir yaklaşımdır (Keyser, 2000, s. 39). Öğrenciler ile ders yürütücüsü arasındaki geleneksel otorite yapısı değişmektedir. Bu modelde öğrenciler yalnızca bilgi alıcısı değil; analiz eden, tartışan, problem çözen ve çözüm öneren katılımcılar olarak sürece dahil olurlar. İşbirlikçi öğrenmenin etkin olabilmesi için pozitif karşılıklı bağımlılık, bireysel sorumluluk,

destekleyici etkileşim, sosyal beceriler ve grup sürecinin yapılandırılması gibi pedagojik temellerin oluşturulması gerektiği düşünülmektedir (Çelik vd., 2005, s. 170). Bu öğrenme yöntemi;

- Birlikte çalışarak organik ekip oluşturmayı, aktif ve yaratıcı düşünmeyi teşvik etmektedir.
- Değiştirilemez kuralları bulunan bir öğrenme tekniği olmayıp, sürecin kendisini ve ihtiyaçlarını iyileştirmeye odaklanmaktadır.
- Farklı bakış açılarını bir araya getirerek, tartışmaya açık bir yapıya sahip olmaktadır.

b)Probleme Dayalı Öğrenme (Problem Based Learning): Probleme dayalı öğrenme (PDÖ), öğrencilerin bilgiyi doğrudan almak yerine, gerçek yaşam problemleri üzerinden analiz yaparak bilgi yapılandırmalarını esas alan öğrenci merkezli bir öğrenme modelidir (Bindal, 2022, s. 92). Öğrenciler araştırma yaparak, tartışarak ve çözüm üretmek öğrenme sürecine aktif biçimde katılırlar. PDÖ'nün tasarım eğitiminde etkili bir pedagojik yöntem olduğu çeşitli çalışmalarla ortaya konmuştur. Tasarım problemleri, hem bilgiyi yapılandırmak hem de çözüm üretmek için güçlü bir yönlendirici işlevi görmektedir (Ramaraj ve Nagammal, 2017 ,s. 48). Bu süreç, öğrencilerin bilişsel yetilerini geliştirir, eleştirel düşüncelerini destekler ve gelecekteki mesleki rollerine hazırlık niteliği taşır (Xu, 2020, s. 216).

c)Stüdyo Temelli Öğrenme: Stüdyo temelli öğrenme, “yaparak tasarlama” anlayışına dayanan, deneyimsel öğrenme ilkeleriyle örtüşen öğrenci merkezli bir pedagojik yaklaşımdır (Mancini ve Glusac, 2020, s. 1046). Bu modelde öğrenciler, uygulamalı etkinlikler ve projeler aracılığıyla tasarım yöntemleri ve problem çözme becerileri geliştirirken, mesleki pratik için gerekli olan deneyimleri kazanırlar. İçmimarlık eğitiminde bu yaklaşım, soyut bilgilerin somut tasarım çözümlerine dönüştürülmesini sağlamaktadır. Tasarım stüdyosu, yalnızca proje üretimiyle sınırlı kalmamaktadır. Tüm öğrenilen teorik bilginin kullanılması ve uygulanması için gerekli alan sağlanmaktadır.

d)Deneyimsel Öğrenme (Experiential learning): Deneyimsel öğrenme, bireyin bilgiyi doğrudan yaşantılar yoluyla edindiği ve bu deneyimler üzerine düşünerek anlam ürettiği bir öğrenme modelidir. Kolb'un (2015) geliştirdiği öğrenme döngüsü; somut deneyim, yansıtıcı gözlem, soyut kavramsallaştırma ve aktif deneyim olmak üzere dört aşamadan oluşur (Görsel 3). Bu modele göre bilgi, deneyimin hem kavranması hem de dönüştürülmesiyle ortaya çıkmaktadır (Kolb, 2015, s. 51).

Görsel 3. David A. Kolb, 2001, Deneyimsel öğrenme döngüsü, The Experiential Learning Cycle. Kolb, D. A., (2015). *Experiential learning: Experience as the source of learning and development*. Pearson Education, s. 51. Yazar tarafından yeniden düzenlenmiştir.

Deneyimsel öğrenme yaklaşımı, İçmimarlık ve Mimarlık eğitimi gibi tasarıma dayalı disiplinlerde, öğrencilerin eleştirel düşünme ve problem çözme becerilerini geliştirmelerine olanak tanıyan etkili bir yöntem olarak öne çıkmaktadır (Mancini ve Glusac, 2020, s. 1046). Bu yaklaşım, doğrudan deneyim, işbirliğine dayalı etkileşim ve yansıtıcı analiz süreçlerine öncelik verir. Öğrenciler bu süreçte yalnızca bilgi tüketen değil, aynı zamanda bilgi

üreten ve yeniden yapılandıran özneler hâline gelmektedir. Stüdyo, hem içsel hem de sosyal olarak inşa edilen simbiyotik bir öğrenme ortamı sunar.

e)Yaparak Öğrenme Yaklaşımı (Learning by Doing): “Yaparak öğrenme”, öğrencilerin bilgiyi deneyim yoluyla yapılandırmalarını esas alan etkili bir yaklaşımdır. İçmimarlık eğitimi gibi uygulamalı disiplinlerde bu yöntem, hem kuramsal bilginin içselleştirilmesini hem de mesleki becerilerin gelişimini desteklemektedir. Uygulamalı projelere katılan öğrenciler, tasarım ilkeleri, yapım teknikleri ve malzeme bilgisi konularında daha derin bir anlayış geliştirir (Bindal, 2022, s. 92). Bu süreç, tasarım kararlarıyla çevresel ve toplumsal faktörler arasındaki ilişkilerin kavranmasını da kolaylaştırır. Aynı zamanda problem çözme, yaratıcılık ve iletişim becerilerini geliştirerek öğrencileri mesleki hayata hazırlar (Bindal, 2022, s. 95).

İçmimarlık Eğitiminde Deneyimleyerek-İşbirlikçi Öğrenme Modeli: Geleneksel üniversite öğretimi genellikle ders anlatımı ve sınıf içi tartışmalarla sınırlı kalmakta, öğrencilerin bireysel öğrenme stillerine yeterince hitap edememektedir. Bu nedenle, daha esnek ve öğrenci merkezli öğretim yaklaşımlarını destekleyen teori, uygulama ve araştırmalar önem kazanmaktadır (Antonini et al., 2021, s.4). Ezbere dayalı öğrenme, bilgiyi yüzeysel edinmeye neden olmakta; bu da eleştirel düşünme ve problem çözme becerilerini olumsuz etkilemektedir (Antonini et al., 2021, s.5). Teori ile uygulamanın entegrasyonu, öğrencilerin mesleki problemlere yaratıcı çözümler üretmesini desteklemektedir (Danaci, 2015, s. 1309). Üniversite–sanayi işbirliği, öğrencilere güncel yapı malzemelerini yerinde tanıma ve yapım süreçlerini gözlemleme olanağı sunarak teknik bilgi, iletişim ve özgüven becerilerini artırır. Bu tür etkileşimli öğrenme ortamları, bilginin somut örneklerle pekiştirilmesini ve kalıcı öğrenme deneyimlerini mümkün kılmaktadır.

Sonuç olarak, İçmimarlık eğitiminde yapım teknikleri ve malzeme dersleri, aktif, işbirlikçi ve deneyimsel yaklaşımlarla yürütülmelidir. Bu yapılandırmacı temelli yöntemler, öğrencilerin bilgiyi deneyim yoluyla içselleştirmesine, gerçek problemler üzerinde uygulamalar geliştirmesine ve mesleki yeterliklerini çok yönlü biçimde geliştirmesine olanak tanır. Tasarla-yap projeleri, saha gezileri ve sektör işbirlikleri, teknik bilginin yanı sıra eleştirel düşünme ve akademi-sektör bağına da güçlendirmektedir.

İçmimarlık Eğitiminde Yüz Yüze ve Çevrim İçi Öğrenme: Çevrim içi öğrenme; sanal turlar, simülasyonlar, video dersler ve açık kaynaklar aracılığıyla erişilebilir, esnek ve bireyselleştirilmiş bir öğrenme ortamı sunmaktadır (Pavlidou, Dragicevic, ve Tsui, 2021, s.1-2). Bu yöntem, öğrencilere küresel ölçekte içeriklere erişim ve kendi öğrenme hızlarında ilerleme olanağı tanımaktadır. Ancak, öz disiplin gereksinimi, birebir etkileşim eksikliği ve teknik kısıtlamalar gibi pedagojik sınırlamaları da beraberinde getirmektedir (Imran et al., 2023, s. 1-2). Bu sınırlılıklar, uygulama ve stüdyo temelli bir alan olan İçmimarlıkta daha belirgin hâle gelmektedir.

İçmimarlık eğitimi; fiziksel üretim, malzeme deneyimi, mekânsal algı ve işbirlikçi çalışma gibi unsurlar gerektirmektedir. Yüz yüze eğitim, yaparak öğrenme, anlık geri bildirim, sosyal etkileşim ve eleştiri kültürü ile öğrencilerin mesleki becerilerinin gelişiminde önemli rol oynar (Bindal, 2022, s. 100). Özellikle yinelemeli üretim, ekip temelli çözüm üretme ve mekânsal karar verme gibi süreçler, fiziksel stüdyo ortamında daha etkili yürütülmektedir. Bu bağlamda, çevrim içi eğitimin sunduğu erişilebilirlik ve dijital olanaklar ile yüz yüze eğitimin uygulama temelli yapısı birleştirilmelidir. Hibrit öğrenme modelleri; her iki yöntemin güçlü yönlerini harmanlayarak hem teknik yeterlikleri desteklerken, kapsayıcı ve sürdürülebilir bir öğrenme deneyimi sunmaktadır (Cho, Lee, ve Kim, 2023, s. 1903).

3.İçmimarlık Eğitiminde Yapım Teknikleri ve Malzeme Dersi

İçmimarlık eğitim müfredatında yapım teknikleri ve malzeme dersinin bütüncül biçimde yer alması, öğrencilerin tasarım sürecine yönelik kavrayışlarını derinleştirerek fikirlerini uygulanabilir formlara dönüştürme becerilerini

geliştirmelerini sağlar. Teknik bilgilerle ilişki kuran öğrenciler, tasarım sürecini kavram aşamasından uygulamaya kadar daha kapsamlı biçimde değerlendirme olanağı bulabilirler. Böylece yalnızca kuramsal bilgiyle sınırlı kalmayan, profesyonel uygulamalara dayalı bir öğrenme süreci desteklenmiş olmaktadır. Ancak bazı öğrenciler, teorik bilgileri pratik uygulamalara dönüştürmekte zorlanabilmektedir (Danacı, 2015, s. 1310). Yapım teknikleri ve malzeme dersleri, İçmimarlık eğitiminde malzemelerin özelliklerini, uygulama biçimlerini ve montaj gereksinimlerine dair öğrencilere kapsamlı bir bakış açısı kazandırmayı amaçlamaktadır. Bu bilgi, öğrencilerin yalnızca estetik değil, aynı zamanda teknik ve yönetmeliklere uygun tasarımlar geliştirmelerine olanak sağlamaktadır. Malzemelerin teknik özellikleri ve uygulama süreçlerini öğrenen öğrenciler, estetik, işlevsel ve güvenli iç mekânlar tasarlama becerisi edinmekle beraber, yaratıcı vizyonlarını teknik gerçekliklerle birleştirme yetisi kazanırlar.

Sayısal Verilerle Türkiye’de Yapım Teknikleri ve Malzeme Dersi: Türkiye’de İçmimarlık eğitimi, 1925 yılında Sanâyi-i Nefîse Mektebi’nde kurulan Tezyinat Bölümü ile başlamış ve bu bölüm, günümüzde Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi İç Mimarlık Bölümü’nün temelini oluşturmuştur. Sanâyi-i Nefîse’nin Devlet Güzel Sanatlar Akademisi’ne dönüştürülmesinin ardından Dekoratif Sanatlar Bölümü adıyla verilen eğitim, içmimarlığın örgünleşmesinde ve yükseköğretim sistemi içinde bağımsız bir disiplin olarak yerleşmesinde önemli bir dönüm noktası olmuştur. Bu adım, içmimarlığın Türkiye’de tanınmış bir akademik alan haline gelmesine ve sonraki yıllarda ülke genelinde yaygınlaşmasına zemin hazırlamıştır.

YÖK Lisansatlası (2025) güncel verilerine göre, Türkiye ve KKTC’de toplam 87 adet İç Mimarlık/ İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı lisans programı bulunmaktadır. Bu programların 48’i İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı, 39’u ise İç Mimarlık olarak faaliyet göstermektedir. Söz konusu programların 8’i KKTC’de, geri kalan 79’u ise Türkiye sınırları içerisinde yer almaktadır (Görsel 4).

TÜRKİYE’DE İÇMİMARLIK EĞİTİMİ VEREN BÖLÜMLER, ÜNİVERSİTE VE FAKÜLTELERİ İLE BİRLİKTE												
MÜHENDİSLİK MİMARLIK FAKÜLTESİ	MÜHENDİSLİK VE DOĞA BİLİMLERİ FAKÜLTESİ	MİMARLIK FAKÜLTESİ	MİMARLIK VE TASARIM FAKÜLTESİ	SANAT VE TASARIM FAKÜLTESİ	SANAT, TASARIM VE MİMARLIK	MİMARLIK TASARIM VE GÜZEL SANATLAR	GÜZEL SANATLAR FAKÜLTESİ	GÜZEL SANATLAR VE TASARIM FAKÜLTESİ	GÜZEL SANATLAR, TASARIM VE MİMARLIK	GÜZEL SANATLAR VE MİMARLIK FAKÜLTESİ	SANAT VE SOSYAL BİLİMLER	TASARIM FAKÜLTESİ
İÇ MİMARLIK BÖLÜMÜ	DEVLET ÜNİVERSİTELERİ	AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ	ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ	YALOVA ÜNİVERSİTESİ			İHHARA ÜNİVERSİTESİ					
		ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ	EDİRNE İRAN TEKNİK ÜNİVERSİTESİ				NEŞERİ HANCI BENTAS VELİ ÜNİVERSİTESİ					
		İSKENDERUN TEKNİK ÜNİVERSİTESİ	KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ									
		İSTANBUL TEKNİK ÜNİVERSİTESİ	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ									
		İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ	KONYA TEKNİK ÜNİVERSİTESİ									
		KARADENİZ TEKNİK ÜNİVERSİTESİ										
		MİMAR SİNAN GÜZEL SANATLARI ÜNİVERSİTESİ										
		KUTAHYA DUALPINAR ÜNİVERSİTESİ										
		TRAKYA ÜNİVERSİTESİ										
		İSTANBUL AREL ÜNİVERSİTESİ	ÇANKAYA ÜNİVERSİTESİ	FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ	DOĞUŞ ÜNİVERSİTESİ	MEF ÜNİVERSİTESİ	ORNE AMERİKAN ÜNİVERSİTESİ	İSTANBUL GELİŞİM ÜNİVERSİTESİ	KTO KARATAY ÜNİVERSİTESİ	TOROS ÜNİVERSİTESİ		
İÇ MİMARLIK VE ÇEVRE TASARIMI BÖLÜMÜ	VAKIF ÜNİVERSİTELERİ	İSTANBUL ESENİYURT ÜNİVERSİTESİ	İSTANBUL BİLGİ ÜNİVERSİTESİ		İSTANBUL NİŞANTAŞI ÜNİVERSİTESİ							
		BEYKENT ÜNİVERSİTESİ	HALIÇ ÜNİVERSİTESİ	İSTANBUL AYDIN ÜNİVERSİTESİ	İSTANBUL KENT ÜNİVERSİTESİ					ULUSLARARASI KIBRIS ÜNİVERSİTESİ		
		İSTANBUL NUMANİ ÜNİVERSİTESİ	YEDİTEPE ÜNİVERSİTESİ									
		KONYA GIDA VE TARIM ÜNİVERSİTESİ	DOĞU AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ									
			YAKIN DOĞU ÜNİVERSİTESİ									
							OSMANIYE KORUKUT ATA ÜNİVERSİTESİ	AFYON KOCATEPE ÜNİVERSİTESİ	İLİÇKİ BEY KEBİBALI ÜNİVERSİTESİ	NECİMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ		
							KIRKALE ÜNİVERSİTESİ					
		AKRADA ÜNİVERSİTESİ	ALTINBAŞ ÜNİVERSİTESİ	İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ	BİNKÖSEYİR ÜNİVERSİTESİ	ANTALYA KEV ÜNİVERSİTESİ	ISK ÜNİVERSİTESİ	KAPADOKYA ÜNİVERSİTESİ	İSTANBUL GELİŞİM ÜNİVERSİTESİ	ANKARA BİLM ÜNİVERSİTESİ	ANKARA MEDİPOL ÜNİVERSİTESİ	ANTALYA BİLM ÜNİVERSİTESİ
		FENERBAHÇE ÜNİVERSİTESİ	BRUNN ÜNİVERSİTESİ	YASA ÜNİVERSİTESİ	İSTANBUL TİCARET ÜNİVERSİTESİ	BEYKOZ ÜNİVERSİTESİ	İSTANBUL OKAN ÜNİVERSİTESİ	KIBRIS AMERİKAN ÜNİVERSİTESİ	ÖMR EKONOMİ ÜNİVERSİTESİ	ATILIM ÜNİVERSİTESİ	HASAN KALYONCU ÜNİVERSİTESİ	İSTANBUL GÜLATA ÜNİVERSİTESİ
İÇ MİMARLIK VE ÇEVRE TASARIMI BÖLÜMÜ	VAKIF ÜNİVERSİTELERİ	İSTANBUL YENİ YÜZÜL ÜNİVERSİTESİ	LEFKE ARIKUPA ÜNİVERSİTESİ	OSTİM TEKNİK ÜNİVERSİTESİ	KADIR HAS ÜNİVERSİTESİ	İSTANBUL ATILAS ÜNİVERSİTESİ		NEH NACI YAZGAN ÜNİVERSİTESİ	BAĞDAT ÜNİVERSİTESİ	İSTANBUL GEDİK ÜNİVERSİTESİ		AKKIN YARATICI SANATLAR VE TAS. ÜNİVERSİTESİ
		İSTANBUL ESENİYURT ÜNİVERSİTESİ	İSTANBUL SABAHATTİN ZAM ÜNİVERSİTESİ	ÖZDEĞİR ÜNİVERSİTESİ				KIBRIS İLM ÜNİVERSİTESİ	HSAN DOĞRUBAĞCI BÜKENT ÜNİVERSİTESİ			
			ALANYA ÜNİVERSİTESİ	TED ÜNİVERSİTESİ						İSTANBUL AYRANGARAY ÜNİVERSİTESİ		
				TOROS EKONOMİ VE TEKNOLOJİ ÜNİVERSİTESİ						İSTANBUL MEDİPOL ÜNİVERSİTESİ		
										İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ		

Görsel 4. Zeynep Telyakar ve E. Nur Ozanoğlu, 2023, Türkiye Geneline İçmimarlık Eğitimi Veren Üniversiteler ve Bölümlerin Analiz Tablosu. Telyakar, Z. ve Ozanoğlu, E. N. (2023). İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı Disiplininde Öncelikli Alanlara İlişkin Yaklaşımlar: Tasarım ve Uygulama Süreçlerinin Değerlendirilmesi II. Ulusal Eğitim Sempozyumu. Hacettepe Üniversitesi. s. 8

Araştırmada, Türkiye’deki İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı lisans programlarının bağlı bulundukları fakülteler açısından üniversiteler arası anlamlı farklılıklar olduğu ortaya koyulmuştur. Genel olarak, programların yaklaşık yarısının Mimarlık ve Mühendislik Fakülteleri bünyesinde yer aldığı; geri kalan büyük kısmının ise Güzel Sanatlar temelli fakülterle ilgili olarak yapıldığı belirlenmiştir. Özellikle İç Mimarlık bölümleri, ağırlıklı biçimde Mimarlık ve Mühendislik Fakülteleri çatısı altında toplanırken; İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı bölümleri daha dağınık bir yapı sergilemekle birlikte çoğunlukla Güzel Sanatlar Fakültelerine bağlı olarak faaliyet göstermektedir. Bu kurumsal farklılaşmaya paralel olarak, öğrenci kabul ettikleri puan türleri farklılaşmaktadır. İç Mimarlık bölümleri çoğunlukla sayısal (SAY), İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı bölümleri ise eşit ağırlık (EA) puan türüyle öğrenci kabul etmektedir (Yök lisansatlası, 2025).

Fakülte yapılanmasına bağlı olarak, yapım teknikleri ve malzeme dersinin programlardaki yerleşimi de farklılık göstermektedir. Örneğin Mühendislik veya Mimarlık Fakültelerinde yer alan bölümlerde bu dersin 1. yarıyılıda başladığı örnekler görmekteyiz. Diğer yandan, Güzel Sanatlar Fakültelerinde bu ders en erken 2. yarıyılıda programa dâhil edilmektedir. Her iki program türünde de yapım teknikleri ve malzeme dersi çoğunlukla 3. yarıyılıda okutulmaktadır. Özellikle İç Mimarlık lisans bölümlerinde, İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı bölümlerine kıyasla bu dersin daha erken yarıyılarda (1. ve 2. yarıyıl) başlatıldığı dikkat çekmektedir. Bu bulgular, bölüm yapısı, fakülte aidiyeti ve puan türünün derslerin içerik ve yerleşimi üzerinde etkili olabileceğini göstermekte; aynı zamanda dersin yapısal bağlamda farklılık arz ettiğini ortaya koymaktadır.

TÜRKİYE'DE İÇMİMARLIK EĞİTİMİNDE YAPIM TEKNİKLERİ VE MALZEME DERSİ FAKÜLTE İLİŞKİSİ						
	MÜHENDİSLİK, MİMARLIK FAKÜLTELERİ			GÜZEL SANATLAR, TASARIM FAKÜLTELERİ		
	VAKIF		DEVLET	VAKIF		DEVLET
	İç Mimarlık	İç Mim. Ve Çev. Tas.	İç Mimarlık	İç Mimarlık	İç Mim. Ve Çev. Tas.	İç Mim. Ve Çev. Tas.
1. YARIYIL	5	2	4			
2. YARIYIL	4	9	6	2	3	4
3. YARIYIL	6	16	6	4	6	2

Görsel 5. Türkiye’de İçmimarlık Eğitiminde Yapım Teknikleri ve Malzeme Dersi başlangıç Yarıyılı Fakülte ilişkisi. Yazar Tarafından Oluşturulmuştur. Kişisel Arşiv.

4. Alan Çalışması: Hacettepe Örneği

İç Mekânda Yapım ve Malzeme II Dersi için Ders Programı Tasarımı: Bu araştırmada ele alınan İç Mekânda Yapım ve Malzeme II dersi, öğrencilerin yalnızca temel teknik bilgileri edinmelerini değil, aynı zamanda bu bilgileri deneyimsel ve uygulamalı süreçler aracılığıyla içselleştirmelerini hedefleyen bir yapıyla tasarlanmıştır. Dersin içeriği, yapı elemanlarının teknik, işlevsel ve estetik boyutlarını kapsamaktadır. Teorik bilginin uygulama alanlarıyla ilişkilendirilmesi yoluyla öğrencilerin yapı-mekân ilişkisini kavramaları ve tasarımlarında teknik yeterlik kazanmaları amaçlanmakta; böylece uluslararası içmimarlık eğitiminde benimsenen çağdaş pedagojik yaklaşımlarla uyumlu bir içerik sunulmaktadır. Uluslararası örneklerle de örtüşen bu yaklaşım, Avrupa İçmimarlık Konseyi’ne (ECIA) üye olan Coburg Üniversitesi’nin *Baukonstruktion im Innenraum* dersi kapsamında yapılan uygulamalarla paralellik göstermektedir. Öğrenim süreci; konu anlatımı, seminer sunumları, sınıf içi uygulamalar ve deneyimlemeye dayalı etkinliklerin birlikte kullanıldığı yüz yüze öğrenme ortamlarında sürdürülmektedir. Dersin ölçme araçları, dönem sonu sınavı veya proje sunumuyla değerlendirilmektedir (Hochschule Coburg, 2024, s. 50–51).

Bu bağlamda, Türkiye’de kuruluş yılı bakımından ilk dört sırada yer alan üniversitelerin İç Mimarlık/İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı bölümlerinde görev yapan ders yürütücüleriyle uzman görüşlerine dayalı bir anket çalışması yürütülmüştür (Görsel 5). Çalışmanın amacı, yapım teknikleri ve malzeme dersinin kurgusu, içeriği ve uygulanış biçimine ilişkin yaygın uygulamaları karşılaştırmalı olarak değerlendirmek ve ortak bir ders programı tasarımına katkı sağlamaktır. Anket; dersin hangi yarıyılta verilmesi gerektiği, yapım ve malzeme içeriklerinin ayrı dersler olarak işlenip işlenmemesi, uygulama sıklığı, ön koşul dersler, Detay Stüdyosu ile ilişki, teknik gezilerin katkısı ve zamanlaması, görsel–video materyal kullanımı ve üniversite–sektör işbirliği gibi boyutları kapsamaktadır. Elde edilen veriler, beşli Likert ölçeği üzerinden frekans analizi yöntemiyle çözümlenmiştir.

İÇ MİMARLIK EĞİTİMİNDE YAPIM TEKNİKLERİ VE MALZEME DERSİ DERS YÜRÜTÜCÜ ANKETİ				
ÜNİVERSİTE:	HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ	BİLKENT ÜNİVERSİTESİ	MARMARA ÜNİVERSİTESİ	MSGSÜ
BÖLÜM ADI:	İÇ MİMARLIK VE ÇEVRE TASARIMI	İÇ MİMARLIK VE ÇEVRE TASARIMI	İÇ MİMARLIK	İÇ MİMARLIK
BÖLÜM KURULUŞ TARİHİ:	1985-1986	1987-1988	1957-1958	1925-1926
BAĞLI OLDUĞU FAKÜLTE:	GÜZEL SANATLAR FAKÜLTESİ	GÜZEL SANATLAR, TASARIM VE MİMARLIK FAK.	GÜZEL SANATLAR FAKÜLTESİ (MİM. VE TAS.)	MİMARLIK FAKÜLTESİ
DERSİN ADI:	İÇ MEKANDA YAPIM VE MALZEME I-II	CONSTRUCTION AND MATERIALS I-II	YAPI İÇİ KONSTRÜKSİYON	YAPI BİLGİSİ I
DERSİN VERİLDİĞİ YARIYIL:	3. YARIYIL	3. YARIYIL	MALZEME 3. YARIYIL	1. YARIYIL
DERSİN VERİLİŞ SÜRESİ:	2 DÖNEM	3 DÖNEM	1 DÖNEM	5 DÖNEM

Görsel 6. İçmimarlık Eğitiminde Yapım Teknikleri ve Malzeme Dersi Ders Yürütücü Anketi. Yazar Tarafından Oluşturulmuştur. Kişisel Arşiv.

Frekans analizi sonuçlarına göre: Soru 5’te, tüm katılımcılar (%100, n=5), teknik bilgi ve çizim becerilerinin gelişebilmesi için derslerin birbirini takip eden bir akış kurgusu içinde ilerlemesi gerektiğini vurgulamıştır. Soru 6’da, katılımcıların %80’i (n=4) Yapım Teknikleri ve Malzeme derslerinin ayrı dersler olarak verilmesi gerektiğini “her zaman” gerekli görürken, %20’si (n=1) “genellikle” yanıtını vermiştir. Soru 7’de, öğrencilerin derse başlamadan önce Teknik Resim yeterliliğine sahip olmaları gerektiği görüşü %80 (n=4) “her zaman”, %20 (n=1) “genellikle” oranıyla kabul edilmiştir. Soru 8’de, dersin uygulama pratiğiyle desteklenmesine ilişkin yanıtlar farklılaşmıştır: %40 (n=2) “her zaman”, %40 (n=2) “genellikle” ve %20 (n=1) “bazen”. Soru 9’da, Strüktür Sistemleri dersinin ön koşul olması gerektiğini savunanların oranı %20 (n=1) “her zaman”, %60 (n=3) “genellikle” ve %20 (n=1) “bazen” şeklindedir. Soru 10’da, katılımcıların %80’i (n=4) Detay Stüdyosu’nun bu dersin ardından açılmasının doğru olduğunu “her zaman” belirtmiş, %20’si (n=1) “genellikle” yanıtını vermiştir. Soru 11 ve 12’de, teknik gezilerin zamanlaması konusunda farklı görüşler bildirilmiş; ders öncesinde yapılmasını savunanlar %40 (n=2) “nadiren”, %40 (n=2) “genellikle”, %20 (n=1) “hiçbir zaman” derken, ders sonrasında yapılmasının öğrenmeyi pekiştirdiğini savunanlar %60 (n=3) “her zaman”, %40 (n=2) “genellikle” şeklinde görüş bildirmiştir. Soru 13’te, görsel ve video materyallerin anlatımı güçlendirdiği konusunda %60 (n=3) “her zaman”, %40 (n=2) “genellikle” yanıtı verilmiştir. Soru 14 ve 15’te, sektör işbirliği beklentisi öne çıkmış; tüm katılımcılar (%100, n=5) malzeme bilgisinin güncel tutulması için piyasa işbirliğinin “her zaman” gerekli olduğunu belirtmiş, %80 (n=4) yerinde uygulama deneyimlerinin “her zaman”, %20 (n=1) ise “genellikle” gerekli olduğunu vurgulamıştır. Soru 16’da, dersin en geç III. yarıyılta öğrenciyle buluşması gerektiği görüşü ortaklaşmıştır. Soru 18’de ise, öğrencilerin mevcut durumda bu dersten elde ettiği verimlilik %50 düzeyinde değerlendirilmiştir.

İÇMİMARLIK EĞİTİMİNDE YAPIM TEKNİKLERİ VE MALZEME DERSİ DERS YÜRÜTÜCÜ ANKETİ					
SORU NO	HER ZAMAN	GENELLİKLE	BAZEN	NADİREN	HİÇBİR ZAMAN
S5	100%				
S6	80%			20%	
S7	80%	20%			
S8	40%	40%		20%	
S9	20%	60%	20%		
S10	80%	20%			
S11		40%		40%	20%
S12	60%	20%	20%		
S13	60%	40%			
S14	100%				
S15	80%	20%			
S16	20%			20%	60%
S17	20%	60%		20%	
S18		40%	60%		

Görsel 7. İçmimarlık Eğitiminde Yapım Teknikleri ve Malzeme Dersi Ders Yürütücü Anketi Frekans Analizi. Yazar Tarafından Oluşturulmuştur. Kişisel Arşiv.

Katılımcılardan elde edilen görüşler doğrultusunda oluşturulan ders programı, teknik bilgi ve çizim becerilerinin aşamalı olarak gelişimini destekleyecek şekilde dönemsel bir bütünlük içerisinde planlanmıştır. Dersin akışı içerisinde uygulamalı çalışmalara düzenli olarak yer verilmiş, uygulamaların sıklığı ve içeriği haftalık ders konularına ve öğrenci seviyelerine göre esnek biçimde belirlenmiştir (Görsel 7). Görsel ve video destekli anlatım teknikleriyle zenginleştirilen ders içeriği, teknik konuların daha anlaşılır hale getirilmesini sağlamaktadır.

HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ GÜZEL SANATLAR FAKÜLTESİ İÇ MİMARLIK VE ÇEVRE TASARIMI İÇT-236 İÇ MEKANDA YAPIM VE MALZEME II 2022-2023 BAHAR DÖNEMİ DERS PROGRAMI				
HAFTA	TARİH	İZLENCE	SUNUM	YÖNTEM
1. HAFTA	2.03.2023	İLK GÖRÜŞME GENEL BİLGİLENDİRME-	DERS YÜRÜTÜCÜLERİ	ONLINE
2. HAFTA	9.03.2023	SİSTEM KESİTİ KONU ANLATIMI	DERS YÜRÜTÜCÜLERİ	ONLINE
3. HAFTA	16.03.2023	ZEMİN KAPLAMALARI(Grup 1) / BİTİŞ ELEMANLARI(SÜPÜRGELİK, KÖŞE PROFİLLERİ/ PERVAZ/ DENİZLİK VB.)	ÖĞRENCİ GRUBU	ONLINE
4. HAFTA	23.03.2023	VİTRİFİYE (Grup3) / MUTFAK TEZGAH VE TEZGAH ARASI MALZEMELERİ (Grup 4)	ÖĞRENCİ GRUBU	ONLINE
5. HAFTA	30.03.2023	BÖLME DUVAR SİSTEMLERİ (Grup 5) /HARÇ VE SIVA UYGULAMALARI (Grup 6)	ÖĞRENCİ GRUBU	ONLINE
6. HAFTA	6.04.2023	ASMA TAVAN SİSTEMLERİ (Grup7) / SES YALITIM SİSTEMLERİ (Grup 8)	ÖĞRENCİ GRUBU	ONLINE
7. HAFTA	13.04.2023	HAVALANDIRMA, İKLİMLENDİRME SİSTEMLERİ (Grup 9) / ISITMA SİSTEMLERİ (Grup 10) / ISI YALITIM SİSTEMLERİ (Grup 11)	ÖĞRENCİ GRUBU	ONLINE
BAYRAM TATİLİ				
8. HAFTA	27.04.2023	SU YALITIM SİSTEMLERİ (Grup 12) /YANGIN YALITIM SİSTEMLERİ (Grup 13) / ÇATI SİSTEMLERİ (Grup 14)	ÖĞRENCİ GRUBU	ONLINE
9. HAFTA	4.05.2023	4 MAYIS- YÜZEY SIVA VE RENKLENDİRME UYGULAMALARI ÇALIŞTAYI	YAPI FİRMASI	HİBRİT
10. HAFTA	11.05.2023	11 MAYIS- YÜKSELTİLMİŞ DÖŞEME, YÜZEY KAPLAMA UYGULAMALARI ÇALIŞTAYI	YAPI FİRMASI	HİBRİT
11. HAFTA	18.05.2023	18 MAYIS - KAPI-PENCERE-CEPHE UYG. SUNUMU / DÖNEM SONU PROJESİ	YAPI FİRMASI-DERS YÜRÜTÜCÜLERİ	ONLINE
12. HAFTA	25.05.2023	25 MAYIS- YAPI BAĞLANTI ELEMANLARI VE ZEMİN KAPLAMA UYGULAMALARI ÇALIŞTAYI	YAPI FİRMASI	HİBRİT
13. HAFTA	1.06.2023	DÖNEM SONU PROJESİ	DERS YÜRÜTÜCÜLERİ	ONLINE

Görsel 8. 2022-2023 Bahar Dönemi İÇT-236 İç Mekânda Yapım ve Malzeme II Ders İzlenesi. Yazar Tarafından Oluşturulmuştur. Kişisel Arşiv.

İçmimarlık eğitiminde, özellikle Yapım Teknikleri ve Malzeme gibi uygulamalı derslerde işbirlikçi öğrenme unsurlarının gözetilmesi, öğrencilerin hem teknik hem de iletişim becerilerini geliştirmelerine önemli katkılar sağlamaktadır. Bu yaklaşım doğrultusunda, yürütülen bu çalışmada da öğrencilerden grup çalışması yöntemiyle yapı sistemlerine ait belirli bir malzeme grubunu araştırmaları ve sınıf ortamında sunmaları istenmiştir. Grup üyeleri arasında görev paylaşımı yapılarak ortak bilgi üretimi gerçekleşmiş, teknik içerik kolektif biçimde yapılandırılmıştır. Bu süreçte öğrenciler, yalnızca teorik bilgi edinmekle kalmamakta, aynı zamanda araştırma yapma, fikirleri tartışma, teknik terimleri açıklama ve birlikte sunum yapma gibi çok yönlü beceriler geliştirmekte; bununla birlikte öğrenme sürecine daha aktif katılımları teşvik edilmektedir. Buna ek olarak, üniversite-sanayi iş birliği kapsamında sektörden davet edilen profesyonellerle seminerler ve atölye çalışmaları düzenlenmesi planlanmış, böylece öğrencilerin güncel uygulamalarla doğrudan etkileşim kurması amaçlanmıştır.

(Görsel 8). Tüm bu bileşenler, çağdaş içmimarlık eğitiminin ihtiyaçlarını karşılamaya yönelik, dinamik ve öğrenci merkezli bir ders programının temelini oluşturmuştur.

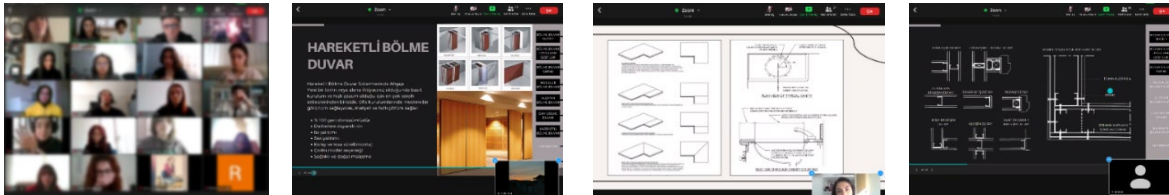
Programın Uygulama ve Değerlendirme Süreci: Bu araştırma, Hacettepe Üniversitesi İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı Bölümü'nde yürütülen İÇT-236 İç Mekân Yapım ve Malzeme II dersi kapsamında gerçekleştirilmiştir. Daha önce ağırlıklı olarak teorik biçimde yürütülen bu ders, söz konusu dönemde sektörel katkılar ve uygulamalı deneyimlerle geliştirilmiş, öğrenci sunumları ve profesyonel seminerlerle desteklenen yeni bir ders yapısı çerçevesinde kurgulanmıştır. Dersin öncesinde öğrencilerin kazanması beklenen bilgi, beceri ve tutumlara dayalı olarak öğrenme hedefleri tanımlanmış ve bu hedefler doğrultusunda ölçme-değerlendirme sistemi kurgulanmıştır. Dersin ölçme ve değerlendirme süreci iki aşamalı olarak yapılandırılmıştır. Dönem içi sınav, öğrencilerin grup çalışması yoluyla çevrim içi ortamda gerçekleştirdikleri sunumlar, not ortalamasına %40 katkı sağlamıştır. Final sınavı ise bireysel olarak hazırlanan teknik çizim projesi tesliminin değerlendirmesi, ders notuna %60 oranında yansımıştır. Bu çerçevede, öğrenme hedefleriyle ölçme araçları arasındaki ilişkiyi belirlemek amacıyla bir belirtke tablosu oluşturulmuştur. Belirlenen hedefler doğrultusunda uygun ölçme araçları geliştirilmiş, bu araçların geçerlik ve güvenirlik kriterlerine uygunluğu gözetilmiştir.

İÇT-236 İÇ MEKÂNDA YAPIM VE MALZEME II DERSİ ÖLÇME VE DEĞERLENDİRME YÖNTEMİ				
DERS SONU NOTU	YÜZDE	ÇALIŞMA ŞEKLİ	UYGULAMA ŞEKLİ	ÖLÇME YÖNTEMİ
VİZE	40%	GRUP	ÇEVİRİMİÇİ	SUNUM
FİNAL	60%	BİREYSEL	ÖDEV TESLİM	PROJE ÇİZİM

Görsel 9. İç Mekânda Yapım ve Malzeme II dersi ölçme-değerlendirme tablosu. Yazar Tarafından Oluşturulmuştur. Kişisel Arşiv.

Ders süreci, ülkemizde yaşanan büyük çaplı bir doğal afetin ardından, YÖK'ün aldığı karar doğrultusunda çevrim içi olarak başlatılmıştır. 03 Nisan 2023 itibarıyla üniversite inisiyatifiyle dersin yüz yüze yapılabilmesine olanak tanınmıştır (YÖK, 2023). Böylelikle 13 haftalık akademik takvimin 10 haftası tamamen çevrim içi yürütülmüş, dönemin son haftalarında belirlenen 3 ders haftasında yüz yüze planlanmış, hibrit olarak gerçekleştirilmiştir. Bu süreçte, yüz yüze katılım zorunlu tutulmamış, öğrencilerin katılım biçimleri rastlantısal şekilde belirlenmiştir.

Öncelikle, ders yürütücüleri tarafından yapı malzemeleri ve yapım tekniklerine ilişkin temel teorik bilgiler aktarılmıştır. Bu teorik sunumlar sırasında video içerikleri, çizim görselleri ve fotoğraflar gibi dijital materyallerden yararlanılarak, öğrencilerin konuları daha somut biçimde kavramaları desteklenmiş, dersin etkileşim düzeyi artırılmıştır. Dersin işbirlikçi öğrenme modeli temel alınarak yapılandırılması kapsamında, öğrenciler ders yürütücüsü tarafından oluşturulan gruplar halinde çalışmış ve her gruba belirli bir yapı malzemesi atanmıştır. Öğrencilerden, kendilerine atanan malzemeye ilişkin bilgileri hem fiziki hem de dijital numunelerle destekleyerek sunmaları istenmiştir (Görsel 9). Sekiz haftalık, anlatım ve hazırlık süreci sonunda, her grup detay çizimleri, teknik özellikleri, uygulama alanlarına dair görsel ve videolarla desteklenmiş kapsamlı bir sunum gerçekleştirerek anlatıcı rolünü üstlenmiş; bilgiyi ekranlarına aktarma görevini yerine getirmiştir. Gösterilen bu performanslar, dersin dönem içi sınavı (vize) kapsamında değerlendirilmiştir.

Görsel 10. Çevrim içi Eğitim Öğrenci Sunumları. Kişisel Arşiv.

Bahar dönemi sonunda gerçekleşen 3 ders haftasında düzenlenen seminerlerde, yapı sektöründen profesyoneller derslere konuk olarak katılım sağlamış; yüz yüze katılan öğrenciler, bu oturumlar sonrasında yapı malzemeleriyle doğrudan uygulama yapma fırsatı bulmuştur (Görsel 10,11,12).

Görsel 11. Yapı elemanları bağlantı uygulamaları semineri ve atölye çalışması. Kişisel Arşiv.

Buna karşılık, çevrim içi katılım gösteren öğrenciler, seminer ve içerikleri dijital platformlar üzerinden takip etmiş; fiziksel uygulamalara doğrudan katılamamıştır. Bu durum, öğrencilerin rastlantısal olarak iki farklı grupta toplanmasına yol açmıştır: yüz yüze katılım sağlayanlar ve çevrim içi katılımı sürdürenler.

Görsel 12. Yükseltmiş döşeme ve zemin, yüzey kaplama uygulamaları atölye çalışması. Kişisel Arşiv.

Dönem sonunda ise, her öğrenciden bireysel bir çalışma gerçekleştirmesi istenmiştir. Öğrencilerden, kendilerine verilen proje kapsamında, uygulamaya yönelik teknik çizimler hazırlamaları talep edilmiştir. Bu bireysel proje tesliminde, mekânın planı, kesitleri, görünüşleri, nokta detaylarıyla birlikte kullanılan malzemeleri içeren bir mahal listesi hazırlanarak teslim edilmesi beklenmiştir.

Görsel 13. İç Mekân ve Dış Cephe; yüzey sıva ve renklendirme uygulamaları atölye çalışması. Kişisel Arşiv.

Öğrenciler tarafından bireysel olarak hazırlanan bu dosyalar, dersin başarı ölçümünde kullanılan ikinci temel değerlendirme aracı olmuştur. Değerlendirme süreci, önceden belirlenen ve yapılandırılmış bir rubrik üzerinden yürütülmüş; öğrencilerin teknik doğruluk, çizim kalitesi, malzeme bilgisi ve dosya bütünlüğü gibi kriterler

çerçevesinde puanlandırılması sağlanmıştır. Bu bireysel proje teslimi, öğrencilerin dönem boyunca edindikleri bilgi ve becerilerin bireysel düzeyde ölçülmesine olanak tanımıştır.

Araştırmanın temel amacı, dersin hibrit olarak yürütülen son üç haftasında farklı katılım biçimlerine göre öğrencilerin başarı düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olup olmadığını incelemektir. Bu kapsamda bağımlı değişken olarak öğrencilerin dönem sonu notları, bağımsız değişken olarak ise dersin uygulanış biçimi (yüz yüze ya da çevrim içi katılım) ele alınmıştır. Öğrenci notları, grup sunumları ve bireysel proje teslimlerinden elde edilen toplam puanlar üzerinden karşılaştırmalı analizle değerlendirilmiştir. Ancak bu süreç, yalnızca son üç haftaya odaklanan sınırlı bir gözlem değil; dersin bütünsel planlaması, anketler ve önceki araştırmalarla şekillendirilmiş bir yapının sonucudur. Söz konusu çalışmalar, öğretim yöntemleri ve sektörel işbirliğiyle yürütülen deneyimsel atölyelerin belirlenmesine zemin hazırlamış, böylece elde edilen bulguların daha güçlü bir temele dayanması sağlanmıştır.

İÇT-236 İÇ MEKÂNDA YAPIM VE MALZEME II ŞUBE I-II DERS NOT-DEVAM ÇİZELGESİ											
NO	ÇEVİRİMİÇİ	YÜZ YÜZE	FİNAL NOT	PUAN KARŞILIĞI	SAYI ATAMASI	NO	ÇEVİRİMİÇİ	YÜZ YÜZE	FİNAL NOT	PUAN KARŞILIĞI	SAYI ATAMASI
1	1	-	B1	82	7	25	-	3	A1	97,5	10
2	1	-	C2	62	3	26	2	-	C2	62	3
3	1	-	B2	77	6	27	2	-	D	52	1
4	2	-	B3	72	5	28	1	1	C3	57	2
5	-	-	D	52	1	29	-	1	C2	62	3
6	-	-	F3	24,5	0	30	1	-	C2	62	3
7	2	-	C2	62	3	31	-	3	A3	87	8
8		3	A3	87	8	32	-	3	B3	72	5
9	2		C2	62	3	33	1	-	C3	57	2
10	2	-	B1	82	7	34	-	3	C1	67	4
11	2	-	B3	72	5	35	3	-	B2	77	6
12	-	-	B1	82	7	36	1	1	B1	82	7
13	-	-	B3	72	5	37	2	-	B2	77	6
14	-	-	F3	24,5	0	38	2	-	B2	77	6
15	-	-	F3	24,5	0	39	3	-	A3	87	8
16	1	1	C1	67	4	40	-	3	A2	92	9
17	-	-	F3	24,5	0	41	-	-	D	52	1
18	2	1	B1	82	7	42	1	-	F3	24,5	0
19	1	2	A3	87	8	43	1	-	C1	67	4
20	1	-	C1	67	4	44	1	1	B1	82	7
21	1	-	B3	72	5	45	-	3	A2	92	9
22	3	-	B1	82	7	46	-	-	B2	77	6
23	-	3	B1	82	7	47	3	-	A3	87	8
24	2	-	B3	72	5	48	3	-	B1	82	7

Görsel 14. İç Mekânda Yapım ve Malzeme II Ders Sonu Not-Katılım Yöntemi Çizelgesi. Yazar Tarafından Oluşturulmuştur. Kişisel Arşiv.

Bu dersin sınıf mevcudu toplamda 91 öğrenci olup, bunlardan 48'i final sınavına katılım göstermiştir. 43 öğrenci dersi başarıyla tamamlamıştır. İlk ders yürütücüsü tarafından yürütülen grupta 43 öğrenciden 24'ü dersi geçerken, ikinci grupta 48 öğrenciden 24'ü başarılı olmuştur. Bu sonuçlar, farklı öğrenme ortamlarında oluşan başarı dağılımlarını ortaya koyarak, uygulanan ölçme-değerlendirme sürecinin hem öğretim yönteminin etkinliğini hem de öğrencilerin öğrenme düzeylerini yansıtmaya kapasitesini ortaya koymuştur.

Bu araştırmada, yalnızca final sınavına girerek dersin ölçme-değerlendirme sürecine tam katılım sağlayan öğrenciler analiz kapsamına alınmıştır. 2022–2023 Bahar döneminde derslerin yüz yüze katılım zorunluluğu bulunmadığı için, dönem boyunca derslere düzenli olarak katılmayan ancak başarıyla tamamlayan öğrenciler de

mevcuttur. Bu öğrenciler, hem çevrim içi hem de yüz yüze katılım temelinde oluşturulan çalışma gruplarına dahil edilmediğinden, araştırma dışı bırakılmıştır.

Araştırma kapsamında, yüz yüze gerçekleştirilen ders oturumlarından en az birine katılmasına rağmen final sınavına girmeyen 8 öğrenci tespit edilmiştir. Bu öğrenciler, araştırmanın örneklem çerçevesine dahil edilmemiştir. Dolayısıyla araştırma verileri içerisinde yüz yüze katılım gösterip final sınavına giren öğrenciler arasında başarısız olan (F3 notu alan) herhangi bir birey bulunmamaktadır.

Diğer yandan, çevrim içi katılım gösterip final sınavına girmeyen 15 öğrenci tespit edilmiştir. Çevrim içi katılım gösterip final sınavına girerek başarısız olan(F3 notu alan) 1 öğrenci bulunmaktadır, diğerleri derse hiç katılım sağlamadan başarısız olanlardır. Bu bağlamda, araştırma örneklemini; yalnızca dersin her iki bileşenine (katılım ve final sınavı) aktif şekilde katılım gösteren öğrencilerden oluşturulmuş, devamsızlık veya eksik katılım nedeniyle değerlendirme dışı kalan bireyler analiz kapsamı dışında tutulmuştur.

Değişken	Kategori	Grup			Mann Whitney U Testi	
		n	Ort.	SS	z	p
Puan Ortalaması	Çevrim içi	24	69,81	13,62	-2,302	0,021*
	Yüz yüze	15	79,70	11,98		
Sayı Skalası	Çevrim içi	24	4,75	2,17	-2,302	0,021*
	Yüz yüze	15	6,53	2,39		

*p<0,05; Mann Whitney U Testi

	Puan Ortalaması	Sayı Skalası
Çarpıklık	-1,126	-0,257
Basıklık	2,844	-0,631

Görsel 15. Puan Ortalama ve Sayı Skala düzeylerinin gruplara göre farklılaşması (Normal Değil). Yazar Tarafından Oluşturulmuştur.

Görsel 15’ deki puan ortalamaları ve sayı skalalarının gruplara (çevrim içi / yüz yüze) göre farklılaşmasını incelemek için Mann Whitney U testinden yararlanılmıştır. Buna göre;

Puan ortalaması düzeylerinin çevrim içi- diğer gruplarda 69,81±13,62 ortalama, yüz yüze grubunun 79,70±11,98 ortalama ile dağılım gösterdiği ve Mann Whitney U testi sonucuna göre iki grup arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunduğu görülmektedir (z=-2,302; p<0,05). Yüz yüze grubunda olanların puan ortalamaları çevrim içi grubunda olanların puanlarına göre anlamlı derecede yüksektir.

5.Sonuç

Bu çalışma, İçmimarlık eğitiminde uygulamaya dayalı teknik derslerden biri olan İÇT-236 İç Mekânda Yapım ve Malzeme II dersinin çevrim içi ve yüz yüze öğretim modelleri bağlamında nasıl yapılandırıldığını ve bu modellerin öğrenci başarısına olan etkilerini incelemektedir. Dersin dönem sonundaki üç haftasında uygulanan yüz yüze öğrenme ortamı, öğrencilere direkt etkileşim, anında geri bildirim alma ve yapı malzemelerini doğrudan deneyimleme fırsatı sunmuş; bu da öğrencilerin bilgi düzeyinde anlamlı artışlar sağlamıştır. Literatürde de belirtildiği üzere, yüz yüze öğrenme bileşenleri, çevrim içi eğitimi destekleyerek öğrenme çıktılarında önemli gelişmeler sağlayabilmektedir (Tanguma vd., 2008, s. 1).

Araştırmanın bulguları, öğrencilerin çevrim içi katılım gösterenlere kıyasla yüz yüze öğrenmeye dahil olduklarında derse daha aktif katıldıklarını, bilgiyi daha iyi içselleştirdiklerini ve bu bilgileri kendi projelerinde uygulamaya dönüştürebildiklerini göstermektedir. Bu durum, öğrencilerin yalnızca bilgiye ulaşan değil; aynı zamanda bilgiyi yapılandıran, dönüştüren ve tasarımıyla ilişkilendiren aktörler haline geldiğini ortaya koymaktadır. Bu yaklaşımla tasarım okullarında, teknik modüllerin öğretilmesine yönelik deneyimsel ve işbirlikçi bir model önerilmektedir. Bu bağlamda, eğitmenin rolü bilgiyi aktaran değil, öğrencilerin öğrenme sürecini kolaylaştıran, rehberlik eden bir yapıya evrilmiştir.

Araştırmada kullanılan ölçme ve değerlendirme yöntemleri ders sonu başarıyı ölçmek amacıyla yapılandırılmıştır. Grup sunumları ve bireysel teknik çizim projeleri olmak üzere iki aşamalı ölçme yapısı, İç Mekânda Yapım ve Malzeme II dersinin hem bilişsel hem de uygulamalı yönlerini kapsamlı biçimde değerlendirmeyi amaçlamıştır. Ders başarı notları, bu iki sınavın birleşik puanından elde edilmiş ve finalde teslim edilen bireysel öğrenci performansı önceden hazırlanmış, kriter temelli bir rubrik ile puanlanmıştır. Kullanılan rubrik aracılığıyla yapılan puanlama, değerlendirme sürecine güvenilirlik kazandırmış; öğrenci performanslarının tutarlı ve nesnel biçimde ölçülmesini sağlamıştır. Ayrıca, ölçme araçlarının geçerliği yalnızca kapsam (içerik) düzeyinde değil, yapı geçerliği açısından da sağlanmıştır. Hazırlanan hedef-içerik tablosu, öğrenme kazanımlarının hangi ölçme araçlarıyla ve hangi düzeyde test edildiğini açıkça ortaya koymaktadır. Öğrencilerin sadece bilgiyi hatırlama değil, analiz etme, uygulama ve üretme düzeylerinde de değerlendirildiği görülmektedir.

Elde edilen nicel sonuçlar, dersin sektörel işbirliği ile yürütüldüğü atölye döneminde yüz yüze katılım sağlayan öğrencilerin istatistiksel olarak anlamlı biçimde daha yüksek başarı gösterdiğini ortaya koymuştur. Bu bulgu, yapı bilgisi gibi uygulamaya dayalı teknik derslerin yalnızca çevrim içi yöntemlerle yürütülmesinin öğrenme çıktılarını sınırlayabileceğini göstermektedir. Dolayısıyla bu tür derslerin yüz yüze formatta oluşturulması veya hibrit bir modelle, çevrim içi ve yüz yüze haftaların esnek biçimde planlandığı bir yapıda yürütülmesi gerekmektedir. Yüz yüze yürütülen haftalarda uygulamaya dayalı ve işbirlikçi bir öğretim yaklaşımının benimsenmesi, teorik bilgilerin pekişmesini ve uygulamaya aktarılmasını desteklemektedir. Bu modelin, hem öğrenci başarısını hem de mesleki yeterliliği artıracığı; aynı zamanda içmimarlık eğitim müfredatındaki teknik modüllere ve literatüre katkı sağlayarak, ileri araştırmalara temel oluşturacağı düşünülmektedir.

Kaynakça

- Antonini, E., Gaspari, J., Visconti, C. (2021). Collaborative learning experiences in a changing environment: Innovative educational approaches in architecture. *Sustainability*, 13(16), 8895. DOI:10.3390/su13168895
- Bindal, N. (2022). Experiential Learning in Design Education: Teaching Construction and Technology through Active Experimentation in Interior and Architectural Design. *The International Journal of Design Education*, 16(2), 1–16.
- Çelik, S., Şenocak, E., Bayrakçeken, S., Taşkesengil, Y., Doymuş, K. (2005). Aktif Öğrenme Stratejleri Üzerine Bir Derleme Çalışması. *Atatürk Üniversitesi Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Dergisi*, (11), 155–185. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/ataunikkefd/issue/2772/37083> adresinden erişildi.
- Cho, M. E., Lee, J. H., Kim, M. J. (2023). Identifying online learning experience of architecture students for a smart education environment. *Journal of Asian Architecture and Building Engineering*, 22(4), 1903–1914. DOI:10.1080/13467581.2022.2145216
- Danaci, H. M. (2015). Creativity and Knowledge in Architectural Education. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 174, 1309–1312. DOI:10.1016/j.sbspro.2015.01.752
- Hochschule Coburg. (2024). *Modulhandbuch Innenarchitektur – Bachelorstudiengang 2024/2025*. 50-51. Erişim tarihi:25.05.2025. https://www.hs-coburg.de/wp-content/uploads/2024/08/IA8_Modulhandbuch2024_01.pdf
- Imran, R., Fatima, A., Elbayoumi Salem, I., Allil, K. (2023). Teaching and learning delivery modes in higher education: Looking back to move forward post-COVID-19 era. *International Journal of Management Education*, 21(2), 100805. DOI:10.1016/j.ijme.2023.100805
- Keyser, M. W. (2000). Active learning and cooperative learning: Understanding the difference and using both styles effectively. *Research Strategies*, 17(1), 35–44. DOI:10.1016/s0734-3310(00)00022-7
- Khorshidifard, S. (2011). A paradigm in architectural education : Kolb ' s Model and learning styles in studio pedagogy. *ARCC Conference Repository*, 621–624.
- Kolb, D. A. (2015). *Experiential learning: Experience as the source of learning and development*. (2). Pearson Education, 32.
- Mancini, F., Glusac, T. (2020). Experiential and integrated learning environments - Teaching urban design studio at curtin university. *International Conference on Higher Education Advances*, 2020-June, 1045–1053. DOI:10.4995/HEAD20.2020.11192
- Pavlidou, I., Dragicevic, N., Tsui, E. (2021). A multi-dimensional hybrid learning environment for business education: A knowledge dynamics perspective. *Sustainability*, 13(7), 3889. DOI:10.3390/su13073889
- Ramaraj, A., Nagammal, J. (2017). Examining the plausibility of fostering creativity through puzzles in architectural education: An exploratory sequential study. *Thinking Skills and Creativity*, 24, 48–62. DOI:10.1016/j.tsc.2017.02.001
- Shannon, S., Radford, A. (2010). Iteration as a strategy for teaching architectural technologies in an architecture studio. *Architectural Science Review*, 53(2), 238–250. DOI:10.3763/asre.2009.0058

Tanguma, J., Liu, L. C., Koong, K. S., Tanguma, J. (2008). Hybrid learning and effects on student assessment outcomes. *International Journal of Mobile Learning and Organisation*, 2(1), 36–47.

DOI:10.1504/IJMLO.2008.018716

Telyakar, Z., Ozanözü, E. N. (2023, 23 Aralık). Türkiye’de İçmimarlık Eğitim Programlarının Puan Türü Tercihine Göre Eğitim Modüllerinin Değişkenlikleri Üzerine Bir Değerlendirme. Prof. P. YILDIZ (Ed.), *İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı Disiplininde Öncelikli Alanlara İlişkin Yaklaşımlar: Tasarım ve Uygulama Süreçlerinin Değerlendirilmesi II. Ulusal Eğitim Sempozyumu içinde* (ss. 2–19). Hacettepe Üniversitesi.
https://fs.hacettepe.edu.tr/ict/dosyalar/Yay%C4%B1nlar/Kitaplar/2023_ulusal%20e%C4%9Fitim%20sempozyumu_2/2_kitap.pdf

Voyatzaki, M. (2002). The Teaching of Construction in Architectural Education, M. Voyatzaki (ed.), *The teaching of construction in architectural education : current pedagogy and innovative teaching methods*. (ss. 14-18) Art of Text S.A.

Xu, J. (2020). Connecting the Reality–PBL Teaching Design of Course “Preliminary Architectural Design”. *Advances in Social Science, Education and Humanities Research*, 415, 216–221.
DOI:10.2991/assehr.k.200312.039

Yök lisansatlası. (t.y.). *Yükseköğretim Kurulu Lisans Atlası*. Erişim: 03.06.2025.
<https://yokatlas.yok.gov.tr/lisans-anasayfa.php>

Yükseköğretim Kurulu. (2023, 31 Mart). *Yükseköğretim Kurulu Eğitim-Öğretim Dairesi Başkanlığı*.
https://oidb.asbu.edu.tr/sites/idari_birimler/oidb.asbu.edu.tr/files/inline-files/Y%C3%96K%20BAHAR%20H%C4%B0BR%C4%B0T%20KARARI-YAZISI_0.pdf?utm

Görsel Kaynakçası

Görsel 1. Dersin işleyişinde aktif rol alan öğrenci, ders yürütücüsü ve yapı firmalarının işbirliği. Yazar tarafından oluşturulmuştur. Kişisel Arşiv.

Görsel 2. Yapı Firmalarıyla Gerçekleşen Seminer ve Uygulamalar. Kişisel Arşiv.

Görsel 3. David A. Kolb, 2001, Deneyimsel öğrenme döngüsü, The Experiential Learning Cycle. Kolb, D. A., (2015). *Experiential learning: Experience as the source of learning and development*. (2). Pearson Education, s. 51. Yazar tarafından yeniden düzenlenmiştir.

Görsel 4. Zeynep Telyakar ve E. Nur Ozanözü, 2023, Türkiye Geneline İçmimarlık Eğitimi Veren Üniversiteler ve Bölümlerin Analiz Tablosu. Telyakar, Z. ve Ozanözü, E. N. (2023). *İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı Disiplininde Öncelikli Alanlara İlişkin Yaklaşımlar: Tasarım ve Uygulama Süreçlerinin Değerlendirilmesi II. Ulusal Eğitim Sempozyumu*. Hacettepe Üniversitesi. s. 8
https://fs.hacettepe.edu.tr/ict/dosyalar/Yay%C4%B1nlar/Kitaplar/2023_ulusal%20e%C4%9Fitim%20sempozyumu_2/2_kitap.pdf

Görsel 5. Türkiye’de İçmimarlık Eğitiminde Yapım Teknikleri ve Malzeme Dersi Başlangıç Yarıyılı Fakülte ilişkisi. Yazar Tarafından Oluşturulmuştur. Kişisel Arşiv.

Görsel 6. İçmimarlık Eğitiminde Yapım ve Malzeme Dersi Ders Yürütücü Anketi. Yazar Tarafından Oluşturulmuştur. Kişisel Arşiv

Görsel 7. İçmimarlık Eğitiminde Yapım ve Malzeme Dersi Ders Yürütücü Anketi Frekans Analizi. Yazar Tarafından Oluşturulmuştur. Kişisel Arşiv.

Görsel 8. 2022-2023 Bahar Dönemi İÇT-236 İç Mekânda Yapım ve Malzeme II Ders İzlenesi. Yazar Tarafından Oluşturulmuştur. Kişisel Arşiv.

Görsel 9. İÇT-236 İç Mekânda Yapım ve Malzeme II dersi ölçme-değerlendirme yöntemi tablosu. Yazar Tarafından Oluşturulmuştur. Kişisel Arşiv.

Görsel 10. Çevrim içi Eğitim Öğrenci Sunumları. Kişisel Arşiv.

Görsel 11. Yapı elemanları bağlantı uygulamaları semineri ve atölye çalışması. Kişisel Arşiv.

Görsel 12. Yükseltilmiş döşeme ve zemin, yüzey kaplama uygulamaları atölye çalışması. Kişisel Arşiv.

Görsel 13. İç Mekân ve Dış Cephe; yüzey sıva ve renklendirme uygulamaları atölye çalışması. Kişisel Arşiv.

Görsel 14. İÇT-236 İç Mekânda Yapım ve Malzeme II Ders Sonu Not-Katılım Yöntemi Çizelgesi. Yazar Tarafından Oluşturulmuştur. Kişisel Arşiv.

Görsel 15. Puan Ortalama ve Sayı Skala düzeylerinin gruplara göre farklılaşması. Yazar Tarafından Oluşturulmuştur. Kişisel Arşiv.